

NOTAT

Til: Miljøstyrelsen

Fra: *affald danmark*

Hørings svar vedr. standardregulativer

affald danmark takker for udkast til standardregulativer, som vi har modtaget i høring. Vi har følgende kommentarer:

Som udgangspunkt støtter *affald danmark* formålet med standardiserede regulativer i kommunerne, der kan medvirke til en større overskuelighed i de kommunale regler – især for virksomheder, som agerer på tværs af kommunegrænser. Men det nuværende udkast til standardregulativer bør gennemtænkes endnu en gang, inden det kan fungere som sådan i kommunerne.

affald danmark har kommenteret på tidligere udkast til regulativer med en række forslag til formuleringer, som kunne tydeliggøre regulativerne. Men det forslag, der nu er sendt ud, er ændret på væsentlige punkter i forhold til tidligere udkast. Nu er en del standardformuleringer fjernet, mens der til gengæld er indført en lang række formuleringer direkte fra affaldsbekendtgørelsen.

Det sidste er i modstrid med den tidligere forståelse, vi har haft med Miljøstyrelsen, om at der netop – for enkelhedens skyld - ikke i regulativerne skal gentages formuleringer fra affaldsbekendtgørelsen. Det er ikke logisk, at kommunalbestyrelser skal vedtage regulativer, hvoraf en stor del er bekendtgørelsesstof.

Endelig har den udbredte anvendelse af tekst fra affaldsbekendtgørelsen medført, at regulativerne i høj grad indeholder bestemmelser rettet mod kommunalbestyrelserne – ikke dem, som regulativet skal være rettet mod: Borgere og virksomheder i kommunen.

affald danmark anbefaler på den baggrund af standardregulativerne gennemskrives endnu en gang – samtidig med, at regulativerne naturligvis skal tilrettes de ændringer, der må komme i affaldsbekendtgørelsen. Her henviser vi til høringssvaret herom, hvor der er mange bemærkninger, som har direkte konsekvens for standardregulativerne.

Endelig anbefaler *affald danmark*, at ikrafttræden af både bekendtgørelse og regulativer udsættes, da der er mange uafklarede elementer, og implementeringsfasen ikke er indtænkt. Det skal bemærkes, at såfremt kommunerne ikke

kan nå at vedtage de ”tillægsregulativer” Miljøstyrelsen har udsendt forslag til inden 1. januar 2010, skal de sendes i 8 ugers høring jf. den nye affaldsbekendtgørelse.

Ikke-kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald

En vigtig problemstilling er begrebet ikke-kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald. I erhvervsaffaldsregulativets § 5.1 fremgår, at: *Når en kommunal ordning for ikke-kildesorteret genanvendeligtaffald er etableret under dette regulativ, er virksomheden forpligtet til at benytte ordningen som foreskrevet, jf. affaldsbekendtgørelsens § 39, stk. 1.*

affald danmark har påpeget, at vi ikke mener, at der er lovmæssigt eller politisk grundlag for, at kommunerne stadig skal varetage ordninger for genanvendeligt erhvervsaffald. Hvis der f.eks. anvendes en ”smal” definition af kildesortering, hvor alle fraktioner skal indsamles adskilt, kan kommunerne videreføre ordninger for f.eks. en blandet fraktion af papir, pap og plast - og pålægge virksomheder benyttelsespligt hertil? Det er ikke holdbart.

Derfor har *affald danmark* anbefalet en ”bred” definition af kildesorteret genanvendeligt affald, hvor genanvendeligt affald betragtes som kildesorteret, når blot det indsamlet som en eller flere genanvendelige fraktioner. Tilbage til de kommunale ordninger er affald bestående af forbrændingsegnet eller deponeringsegnet affald.

I forlængelse heraf anbefaler *affald danmark* derfor, at begrebet ”ikke-kildesorteret genanvendeligt affald” fjernes fra standardregulativet for erhvervsaffald.

Regulativerne skal henvendes til virksomheder og borgere

I mange tilfælde, men især i de indledende afsnit, er regulativteksterne ikke formuleret i forhold til formålet.

Regulativerne er de regler, som kommunerne – inden for affaldsbekendtgørelsens rammer – fastlægger overfor borgere og virksomheder i forhold til de ordninger, som kommunen har fastlagt. Eneste undtagelse, hvor affaldsbekendtgørelsen er rettet direkte mod virksomheder, er vedr. det genanvendelige erhvervsaffald, som netop ikke er omfattet af de kommunale regulativer.

Regulativerne bør derfor gennemskrives med fokus på formålet: regulering af hhv. borgeres og virksomheders håndtering af affald – f.eks. i forhold til gebyrer, benyttelsespligt, fritagelsesgrundlag, sorteringskrav og definitioner.

Gebyrer

Et eksempel er gebyrafsnittene i begge regulativer. Her fremgår de principper, som kommunen skal fastlægge gebyrerne efter, men kommunen kan ikke beskrive deres konkrete gebyrprincipper, som de skal i henhold til § 52 i det udsendte forslag til affaldsbekendtgørelse.

F.eks. står der erhvervsaffaldsregulativets § 7.3: *”Kommunalbestyrelsen fastsætter særskilte gebyrer for hver af de indsamlingsordninger, som kommunalbestyrelsen etablerer, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 3.”*

Her skal i stedet fremgå, hvilke gebyrprincipper den konkrete kommune har fastlagt for de ordninger, der findes i kommunen. Det skal naturligvis også fastlægges, hvem der har pligt til at betale disse gebyrer.

Et andet eksempel er fra husholdningsaffaldsregulativets § 7.1, der beskriver, at kommunen fastlægger ”*et gebyr til dækning af kommunens udgifter til planlægning og administration, herunder af kommunens regulativer, jf. affaldsbekendtgørelsens § 54, stk. 1.*” Her skal også i stedet beskrives de konkrete gebyrprincipper i kommunen - bl.a. hvordan gebyret fordeles mellem forskellige typer af husholdninger – jvf. § 54 stk. 8.

Regulativet skal også indeholde principper for de øvrige særlige gebyrer, som kommunen måtte vedtage – som f.eks. gebyr for skaktbeholder til dagrenovation, afstandsgebyrer eller ekstratømninger.

Til gengæld kan der i begge regulativer fastlægges en obligatorisk tekst der beskriver den del af det administrative gebyr, der dækker affaldsdatamodellen og affaldsregistret.

Benyttelsespligt

Generelt er det vigtigt, at det fremgår klart, hvem der har benyttelsespligt til hvilke ordninger, samt på hvilket grundlag, der kan opnås fritagelse. Hvis det fastholdes, som foreslået i affaldsbekendtgørelsen, at der alene kan opnås fritagelse til ordninger for farligt affald, er det særligt vigtigt, at der i standardregulativerne for de øvrige ordninger lægges op til klare retningslinjer for, hvem der er omfattet af benyttelsespligten – og hvem der ikke er omfattet.

Det gælder bl.a. dagrenovationsordningen, hvor mange kommuner har valgt, at det er frivilligt for virksomheder at benytte den kommunale ordning – eller at have en begrænset benyttelsespligt for virksomheder - f.eks. for virksomheder beliggende i boligejendomme.

Regulativteksterne skal derfor indeholde de kommunale valg for benyttelsespligt – rettet mod de ordninger, som kommunen har vedtaget med regulativet. Det er f.eks. ikke præcist nok, når benyttelsespligten i husholdningsaffaldsregulativet i § 5.1er formuleret som:

Borgeren og grundejeren i [...] Kommune skal benytte de af kommunalbestyrelsen etablerede ordninger for affald, jf. affaldsbekendtgørelsens § 35, stk. 1.

Her kan en henvisning til affaldsbekendtgørelsen ikke bruges. Det skal naturligvis præciseres, at der er benyttelsespligt til de ordninger, der beskrevet i dette regulativ.

Bestemmelser om, hvem der er omfattet af de enkelte ordninger skal desuden klart fremgå i regulativets særlige del. Afsnittet ”Hvem gælder ordningen for” bør i stedet have overskriften ”Benyttelsespligt”, og rykkes frem så det hurtigt og tydeligt fremgår, hvem der er – og ikke er – omfattet af de enkelte ordninger.

Sorteringskrav

I § 5.2 pålægges borgere og grundejere hhv. virksomheder at kildesortere deres affald jf. affaldsbekendtgørelsen § 3 nr. 27 – og som minimum sortere i overensstemmelse med de ordninger, der fremgår at regulativets særlige del.

Kommunen kan ikke kræve sortering i flere fraktioner, end de har ordninger til (indsamlings- eller anvisningsordninger), og nogle af disse ordninger kan være rettet mod affald, der ikke er kildesorteret – alt afhængig af definitionen af kildesortering.

Definitioner

Definitionerne i begge regulativer er direkte afskrift efter affaldsbekendtgørelse inkl. bilagshenvisninger, hvor det bl.a. ikke fremgår, at det er bekendtgørelsens bilag, der henvises til.

Mange af disse definitioner er ikke relevante i regulativerne, mens andre definitioner er mere vigtige, og hvor der god grund til at bistå kommunerne med klare definitioner. Det gælder f.eks. begrebet ”borgere og grundejere” samt begrebet ”benyttelsespligt”.

Endelig er det ikke logisk, at der under de enkelte ordninger i regulativets særlige del henvises til en definition i affaldsbekendtgørelsen, når de samme definitioner er fastlagt i regulativet.

Opbevaring af affald

I begge regulativer fastlægges en række generelle regler for opbevaring af affald i beholdere.

Det er kun en begrænset del af de kommunale ordninger, der omfatter beholdere leveret af, anvist af eller godkendt af kommunen. I de fleste tilfælde skal affaldet i stedet leveres til et anlæg (anvisningsordning) eller til en kube/plads (bringeordning). Den generelle forskrift i den indledende del bør derfor alene være rettet i mod, at virksomheder/borgere skal opbevare deres affald miljømæssigt forsvarligt og så det ikke er til gene for andre.

Øvrige forskrifter om beholdere bør stå under de ordninger, hvor det er relevant – f.eks. dagrenovationsordningen og en eventuel husstandsindsamling af papir. Her bør i øvrigt formuleringen ”*Borgeren og grundejeren skal opbevare sit affald på ejendommen i den dertil indrettede beholder, medmindre umiddelbart forestående afhentning kræver en anden placering*” ændres således, at det tydeligt fremgår, at det er beholderen, der alternativ kan placeres et andet sted.

Desuden bør det præciseres, at materialer, der kan blæse væk eller er støvende, skal opbevares i lukkedes beholdere i lukkede poser – for at det ikke skal støve, når skraldemanden tømmer beholderen.

Lovgrundlag

Med det netop udsendte bekendtgørelsesudkast vedr. bygge- og anlægsaffald, skal det også nævnes som lovgrundlag for begge regulativer. Alternativt kan bekendtgørelsesudkastet i stedet ændres til at alene af omhandle det genanvendelige bygge- og anlægsaffald fra erhverv, som ikke er omfattet af kommunernes regulativer.

Jord er omfattet af affaldsbekendtgørelsen, når det er defineret som affald. Skal det også være omfattet af regulativerne? - eller skal det i stedet fremgå, at regulering af jord ikke er omfattet af regulativerne?

Ordningsbeskrivelser

Strukturen i de to regulativers særlige del er opbygget efter fraktioner. Men i mange tilfælde indsamler kommuner mange fraktioner i den samme ordning – bl.a. genbrugspladser. Og i andre tilfælde vil der være flere ordninger for den samme fraktion. Det giver mange gentagelser og uoverskuelighed.

Det giver særlige problemer for ordninger for emballageaffald, som i praksis kan indsamles/anvises sammen med andet affald af samme materialer – f.eks. metalaffald. *affald danmark* har tidligere gjort opmærksom på, at det er mere logisk at opbygge de kommunale regulativer efter ordninger frem for fraktioner.

Gentagelser vil også være tilfældet for de mange paragraffer, der især for husholdningsregulativer gentages for hver ordning. Det er kun nogle få ordninger (bl.a. dagrenovation) hvor der er brug for paragraffer for antal, kapacitet, fyldning, renholdelse og afhentning af beholdere. Det er f.eks. for kubeordninger og genbrugspladser ikke relevant.

De angivne paragraffer skal derfor i mange tilfælde springes over, hvilket kan få nogen til at undre sig over, at paragrafnumrene i praksis ikke bliver fortløbende. Men det er jo en biting.

Hver ordning indledes med en beskrivelse af fraktionen: ”*Hvad er.....*” Det der bør fremgå, er hvilken pligt borgeren/virksomheden har til at levere den pågældende fraktion til denne ordning – eller alternative ordninger, herunder anvisninger, hvor det er tilfældet.

Det er fint, at der for hver ordning er god mulighed for fritekst i forhold til de mange forskellige kommunale ordninger. Men til gengæld kunne der med stor fornuft være bedre bistand (mere tekst) til definitionen af de forskellige affaldsfraktioner – som f.eks. trykimprægneret træ, elektronikaffald og de forskellige typer af emballageaffald.

De to regulativers tekster vedr. genbrugspladser bør sammenlignes og gennemskrives. De generelle krav vedr. sortering skal naturligt være de samme for de to brugergrupper, og det er ikke tilfældet med de to regulativforslag.

F.eks. er det nævnt under sorteringskrav i erhvervsaffaldsregulativet, at ”*Affaldet skal sorteres efter affaldsfraktioner og placeres i de anviste containere/båse på genbrugspladsen[-erne]. Henvisninger fra pladspersonalet skal følges.*” Det er ikke nævnt i husholdningsaffaldsregulativet. Derudover bør det benævnes ”anvisninger” ikke ”henvisninger”.

Bemærkninger til erhvervsaffaldsregulativet

Generelt mangler i erhvervsaffaldsregulativet en henvisning til, at virksomheder har ret til at eksportere affald til nyttiggørelse. Tilsvarende mangler et afsnit om retten til og grundlaget for fritagelse for ordninger for farligt affald.

Her har vi i høringsvaret til affaldsbekendtgørelsen foreslået, at der præciseres, hvad Miljøstyrelsen allerede for en årrække siden har meddelt kommunerne: at kommunen skal give fritagelse fra ordninger vedr. farligt affald, hvis virksomheden har en alternativ ordning, der er miljømæssigt lige så god.

En sådan ret til fritagelse skal også fremgå af regulativet, og der bør være ensartede formuleringer af, hvilke oplysninger, der kræves for at kunne få en sådan fritagelse samt hvor lang tid en sådan fritagelse gælder. *affald danmark* har tidligere foreslået, at der udarbejdes standarddokumenter for ansøgning om fritagelse, således at virksomheder, der arbejder på tværs af kommunegrænser, kan søge på samme måde i alle kommuner.

I §5.1 fremgår at: *Når kommunalbestyrelsen giver en konkret anvisning efter affaldsbekendtgørelsens § 24, stk.4, er virksomheden forpligtet til at følge anvisningen, jf. affaldsbekendtgørelsens § 39, stk. 1.*

Der mangler en indledende forpligtelse for virksomheder til at henvende sig til kommunen vedr. ikke-geanvendeligt affald, som kommunen ikke har en ordning for. Det er ofte i den forbindelse, at kommunen giver en konkret anvisning.

Udenlandske virksomheder skal i følge § 5.6 lade sig registrere i kommunen med henblik på opkrævning af gebyrer. Det skal tilføjes, at det kun gælder udenlandske virksomheder, der benytter nogen af kommunens ordninger. Man skal her være klar over, at det er den udenlandske virksomheds pligt at lade sig registrere – ikke kommunens.

Vedr. tilsyn i § 6, skal kommunen føre tilsyn med, at virksomhederne overholder regulativets bestemmelser, for det affald, der er omfattet af regulativet. Der mangler en angivelse af hvordan de tidligere anmeldelseskemaer for bl.a. bygge- og anlægsaffald skal håndteres i det nye erhvervsaffaldsregulativ. Disse anvendes i dag typisk af tilsynsmyndighederne.

Vedr. forskrifter for gebyrer, som skal fastlægges i dette afsnit, henvises til de tidligere kommentarer. Derudover bør det ikke pålægges virksomheder i § 7.6 at oplyse, hvis der er ændringer i affaldsmængder, med mindre at det klart fremgår, at det kun gælder de ordninger, hvor oplysningen er relevant - typisk de ordninger, hvor kommunen stiller beholdere til rådighed.

Der bør heller ikke i § 7.6 stå, at virksomheder skal meddele kommunalbestyrelsen, hvis der sker ændringer i antallet af medarbejdere. Den oplysning skal virksomheden afgive til CVR-registret, som derefter danner grundlaget for gebyropkrævningen. Hvis formuleringen fastholdes, skal virksomheder indberette ændringer i antal medarbejdere to steder.

Til gengæld bør det fremgå af regulativet, fra hvilken dato, der udtrækkes data fra CVR-registret vedr. bl.a. antal ansatte. Det har som nævnt i høringsvaret til affaldsbekendtgørelsen stor betydning i forhold til sæsonvirksomheder som f.eks. anlægsgartnere.

Endelig er der i § 7.1 angivet, at gebyret til dækning af kommunens omkostninger til administration og planlægning af indsamlings- og anvisningsordninger for husholdninger... Der må menes virksomheder.

Det er vigtigt – som nævnt i *affald danmark*s høringssvar vedr. affaldsbekendtgørelsen – at der i § 8 indføres en klageadgang for den kommunale klassificering af affald.

Derudover bør der kun stå, hvorledes klageadgangen er for afgørelser truffet efter regulativet – ikke efter anden lovgivning, f.eks. miljøbeskyttelsesloven.

§ 12 Ordning for dagrenovation

Definitionen i § 12.1 bør præciseres. Vi har i høringssvaret til affaldsbekendtgørelsen foreslået følgende: ”*Dagrenovation er affald, der hovedsageligt består af køkkenaffald samt mindre emner af kasserede materialer, der naturligt forekommer fra forbrug i private husholdninger og som ikke er omfattet af andre ordninger.*” Det forekommer som signalforvirring, at f.eks. papir og glas er nævnt.

Det noteres, at der er mulighed for fritekst på alle områder – inkl. §12.9 Hvem gælder ordningen for/benyttelsespligt. Det er dog misvisende, at der kun nævnes en valgtekst, hvoraf det fremgår, at indsamlingsordningen gælder for alle virksomheder i kommunen.

Kommunen skal naturligvis som minimum fortsat selv kunne definere, at virksomheder ikke er omfattet af benyttelsespligten, og om virksomheder frivilligt kan tilslutte sig ordningen. Det bør derfor fremgå som valgfrie tekster.

affald danmark har tidligere præsenteret det forslag, at muligheden for benyttelsespligt for virksomheder til dagrenovationsindsamlingen kan begrænses til de virksomheder, som er beliggende i boligejendomme.

Endelig lægges der op til, at kommunen i regulativet fastlægger krav til adgangsvej. Her skal det være klart, at kommunen ikke kan stille konkrete krav til adgangsvej på borgerens ejendom, men at kommunen kan opkræve et særgebyr for en særlig tilrettelagt indsamling, hvis adgangsvejene ikke giver mulighed for almindelig afhentning.

§ 13 Genbrugspladser

§ 13.1 bør åbnes for mulige begrænsninger for levering af erhvervsaffald – svarende til de begrænsninger, der gælder for husholdninger. Teksten kan læses som om, at eneste begrænsning er dagrenovationslignende affald.

Men der er andre begrænsninger i affaldstyper og -mængder, som gælder for husholdningsaffaldet og dermed også må gælde for erhvervsaffald. F.eks. modtages typisk ikke slam, og en del pladser modtager heller ikke forurennet jord – eller kun i begrænsede mængder.

Det skal også være muligt at fastsætte begrænsninger vedr. både biler og trailere. Der findes f.eks. små nærgenbrugspladser i København, hvor der ikke er adgang for hverken biler eller trailere.

Den valgfrie tekst: ”*Genbrugspladsen(-erne) er forbeholdt husstande og virksomheder i [...] Kommune*” forekommer desuden ulogisk. Det er mere logisk at skrive: ”*Alle virksomheder i [...] Kommune har adgang til kommunens genbrugsplads(er) på de vilkår, som er fastlagt i ordensreglementet.*”

Der bør også fremgå af regulativet, at der kan afleveres de affaldstyper, der modtages på pladserne, samt at affaldet ved aflevering skal sorteres i disse affaldstyper.

Der kan være brug for adgangskontrol i forhold til, om virksomheden hører til genbrugsstationens opland, men det er usikkert, om udskrift fra CVR registret er den bedste dokumentation for virksomheden. Og endelig er det uklart, om en ”repræsentant for virksomheden” skal tilhøre genbrugspladsens opland?

I § 13.3 står, at kommunen udsteder kvittering ved aflevering af farligt affald. Der skal tilføjes ”efter henvendelse fra virksomheden”.

Næste § 13.3 må være § 13.4. Det er misvisende, at der er angivet fritekst i forhold til, hvem ordningen gælder. Netop her er ordningens omfang detaljeret beskrevet i affaldsbekendtgørelsen, og det bør også fremgå af regulativet.

Der henvises til ordensreglementet to gange.

Endelig bør genbrugspladserne ret beset nævnes som alternativ ordning for alle de øvrige ordninger for erhvervsaffald – undtagen dagrenovation.

§ 14 Ordning for ikke-genanvendeligt farligt affald

Den generelle ordning for farligt affald vil ofte bestå af flere ordninger - hvoraf nogle kan være indsamlingsordninger og andre er anvisningsordninger. Det skal sikres, at der i §14.2 er plads til at beskrive flere forskellige ordninger – eller alternativt, at der i §14.1 åbnes for en afgrænsning af, hvilke fraktioner af farligt affald, der er omfattet af ordningen. Det kan f.eks. være olie og kemikalieaffald, mens f.eks. trykimprægneret træ ikke er omfattet.

I §14.2 står som obligatorisk tekst, at virksomheder skal aflevere farligt affald på genbrugsstationen mindst en gang årligt. Der er og skal ikke være benyttelsespligt for virksomheder på genbrugsstationerne – de kan lige såvel levere til godkendte private virksomheder eller den kommunale modtagestation.

Det bør til gengæld tilføjes en generel forpligtelse for virksomhederne til at håndtere deres farlige affald miljømæssigt forsvarlig – og f.eks. at farligt affald ikke må hældes i kloakken.

Endelig er der indføjet en forpligtelse for virksomhederne om at indgå aftale med virksomheder, der indsamler olieaffald med henblik på regenerering til baseolie. Hvis regenerering opfattes som genanvendelse, er forpligtelsen ikke omfattet af regulativet – men af affaldsbekendtgørelsen.

Som tidligere nævnt er det vigtigt, at der i regulativet er en klar definition af, hvem der er omfattet af benyttelsespligten til ordningen - samt betingelserne for at få fritagelse fra ordningen.

Som nævnt, er der netop for farligt affald en fritagelsesmulighed, og dette bør fremgå af regulativet for alle ordninger for farligt affald, herunder ordninger for klinisk risikoaffald (§ 15) og tømning af olie- og benzinudskillere (§ 16).

§ 18 Ordning for forbrændingseget affald

Definitionen af forbrændingseget affald er ikke præcis – det omfatter også genanvendeligt affald. Der henvises til *affald danmark*s forslag til definition af forbrændingseget affald i affaldsbekendtgørelsen:

Forbrændingseget affald: Affald, der erstatter materialer, der anvendes til energifremstilling, bortset fra affald der er forbudt at brænde, ikke må brændes jf. affaldsbekendtgørelsens bilag 10 samt affald, der efter lovgivningen skal genanvendes eller går til specialbehandling.

Den indledende tekst i beskrivelse af ordningen i §18.2 bør være, hvilke anlæg kommunen anviser forbrændingseget affald til. Her bør være en anvisningsliste, der som minimum indeholder et forbrændingsanlæg, men som kan indeholde flere anlæg, herunder anlæg, der sorterer eller neddelar affald til forbrænding.

Der gives også valgteksler i samme paragraf, som ikke er rettet mod virksomhederne – f.eks. ”kommunen anviser stort forbrændingseget affald”. Teksten bør rettes mod virksomhederne – f.eks. ”stort forbrændingseget affald (enheder større end ???) skal afleveres til (...) anlæg”

§ 19 Ordning for deponeringseget affald

Generelt bør dette afsnit tilrettes deponeringsbekendtgørelsen – f.eks. vedr. definition af deponeringseget affald og krav til deklarationer. I øvrigt er eksemplet med imprægneret træ måske ikke så velegnet i forhold til affaldsbekendtgørelsen nye krav om nyttiggørelse af dette affald.

Andre ordninger

Spørgsmålet er, om der ikke også skal være standardafsnit for kommunale ordninger for WEEE og batterier fra erhverv. Virksomheder har jo adgang til de ordninger, som stilles til rådighed i kommunen – og som kan være mere end genbrugsstationerne. Derudover er der elskrot og batterier, som ikke er omfattet af producentordningerne, og som derfor skal anvises af kommunen som alt andet affald.

Regulativ for husholdningsaffald

Under §1 fastsættes formålet til at fastsætte regler for håndtering af dagrenovation og andet affald fra borgere og grundejere. Her bør i stedet anvendes det allerede definerede begreb: husholdningsaffald.

Dette begreb bør desuden præciseres, som værende alt affald fra husholdninger - som vi allerede har foreslået i forhold til affaldsbekendtgørelsen. Hvis der fastholdes eksempler i definitionen, skal bygge- og anlægsaffald også nævnes, specielt, da der i § 24 findes en ordning for genanvendeligt bygge- og anlægsaffald.

Derudover kan begrebet grundejere ikke anvendes her, da grundejere f.eks. kan bo i en anden kommune, og dermed ikke producere affald i kommunen.

De to begreber anvendes i hele regulativet som et samlebegreb, men de skal rettelig anvendes forskelligt i forhold til forskellige regler: Grundejere i kommunen er forpligtet til at tilmelde sig til ordninger og betale gebyr (som de så opkræver over huslejen). Borgere (eller husholdninger) er forpligtet til at sortere og levere affald til ordningerne.

Det nævnes desuden, at formålet med regulativet er at fastsætte regler for de kommunale ordningers omfang og tilrettelæggelse. I stedet bør der stå:

”Formålet er endvidere at fastlægge retningslinierne for borgeres og grundejeres (her er det begge dele) håndtering af affald, benyttelse af kommunens ordninger og betaling herfor.”

Borgeren og grundejeren pålægges i § 5 på anmodning fra kommunalbestyrelsen at kunne godtgøre, at affaldet er håndteret i overensstemmelse med de kommunale ordninger. – Igen bør der henvises præcist til *”ordningerne i dette regulativ”*.

Kravet om godtgørelse af affaldshåndteringen er ikke klar og heller ikke sandsynlig for meget af affaldet. Borgere kan f.eks. ikke dokumentere, hvad de har leveret på genbrugspladserne eller i papir- og flaskekuber.

I § 5.4 pålægges borgeren og grundejeren at sikre, at beholderkapaciteten opfylder borgeren og grundejers behov. Her er det grundejeren, der er har ansvaret, og det gælder kun for de ordninger, hvor det er grundejeren, der bestiller beholder kapacitet. For andre ordninger (kuber, genbrugsplads etc.) er det kommunen, der er ansvarlig for at sikre tilstrækkelig kapacitet.

Tilsvarende kan den fælles opsamling i §5.5. alene rettes mod fælles ordninger mellem grundejere. Borgere, der er lejere i f.eks. etageboligområder er typisk helt automatisk omfattet af en fællesordning, fordi det er grundejeren (den samlede ejendom), der er tilmeldt.

Sidste afsnit i samme paragraf er dermed unødvendig, da det er helt op til grundejeren at sikre tilstrækkelig beholderkapacitet og fordele beholderne i forhold til lejerne.

I § 7.5 fastlægges, at gebyrerne opkræves hos den, der har tinglyst adkomst på ejendommen – det er vel grundejeren? – måske ligefrem definitionen på en grundejer?

§ 12 Ordning for dagrenovation

Der er i § 12.3 fastlagt at – grundejeren – skal anskaffe og modtage de af kommunalbestyrelsen anviste beholdere til dagrenovation.

Den tekst giver ikke mulighed for de ordninger (f.eks. affaldsøer), hvor kommunen opstiller og vedligeholder beholdere til dagrenovation.

Der er som obligatorisk tekst i §12.9 fastlagt, at ejere af ubebyggede grunde er undtaget, såfremt der ikke forekommer dagrenovation på ejendommen. Der bør åbnes for, at det også kan gælde for ubenyttede ejendomme.

De valgfrie tekster kan § 12.9 giver mulighed for at lade dagrenovationsordningen omfatte alle ejendomme – eller alle boligejendomme i kommunen – og dermed også de virksomheder, som er beliggende i disse ejendomme. Det er vel ikke tilfældet?

§§ 13 og 14 Ordninger for papir og pap

De to definitioner i §13 og §14 af fraktioner, skal ikke være obligatorisk tekst. Der indsamles forskellige fraktioner – alt afhængig af ordninger i kommune.

Papiraffald defineres i § 13 som pap- og papiraffald, men pap indsamles typisk ikke sammen med papir (i beholdere ved husstanden eller i kuber). Til gengæld lægges op til en anden ordning i § 14 for andet papir og pap, herunder papemballager. Her skal være mulighed for særlige ordninger for pap. I stedet kan definitionerne som udgangspunkt afgrænses til § 13: Papiraffald og § 14: Papaffald.

§ 18 Genbrugsstationer

I 18.2 kan vælges teksten: ”På genbrugspladsen kan borgeren og grundejeren eller en repræsentant for borgeren og grundejeren aflevere alle former for sorteret affald fra borgeren og grundejeren”.

Det kan forstås sådan, at håndværkere godt – som repræsentant for husholdningen – kan aflevere husholdningsaffald på stationen. Er det tilfældet? – og kan en repræsentant for borgeren godt komme fra en anden kommune?

Der kan også være brug for en valgfri tekst vedr. krav om sygesikringsbevis ved adgangen, som det er tilfældet i nogle kommuner.

I øvrigt henvises til bemærkninger til afsnittet om genbrugspladser i erhvervsaffaldsregulativet. Disse afsnit bør som udgangspunkt være ens.

§ 21 Ordning for farligt affald

Der skal - som for erhvervsaffaldet - være muligt at skelne mellem ordninger for forskellige typer farligt affald (f.eks. olie- og kemikalieaffald). Der bør også være en forpligtelse til borgerne om at håndtere dette affald miljømæssigt forsvarligt og ikke hælde i kloakken.

I § 21.10 henvises til alternative ordninger for EE-affald. Der må menes farligt affald?

§ 22 og 23 Ordninger for WEEE og batterier

Definitionen af WEEE og batteriaffald bør fremgå direkte af regulativet. For batterier henvises til definitionen af produkterne – ikke affaldet. Der bør i §23.1 retteligt stå noget i retning af: batteriaffald: kasserede bærbare batterier etc.....

For både WEEE og batterier skal der være mulighed for at beskrive flere kommunale ordninger – som f.eks. genbrugspladser og særlige indsamlinger.

For WEEE bør standardregulativet naturligvis også indeholde sorteringskravet i forhold til de 4 nye fraktioner, som en forhåbentlig snarlig revideret WEEE-bekendtgørelse fastlægger.

For batterier kan man desuden argumentere for, at hvis der skal stilles krav om klare plastposer på genbrugspladserne, er det mindst lige så relevant at anvende klare plastposer ved indsamling af batterier.

Under § 23.8 ”Afhentning af bærbare batterier og akkumulatorer” Bør der stå *Fritekst: (frivillig at udfylde) frem for (skal udfyldes).*